

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขต พลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี

อมรรัตน์ พันธุ์เจริญ*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามเพศ และประสบการณ์ทำงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูในโรงเรียนกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี จำนวน 260 คน ได้กลุ่มตัวอย่าง 115 คนการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีเนื้อหาครอบคลุมการบริหารงานวิชาการ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนทั่วไป ด้านการจัดทำแผนงานด้านวิชาการ ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 0.74 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.886 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที ผลการวิจัย พบว่า 1) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน 3) ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ความคิดเห็น ภาวะผู้นำทางวิชาการ ผู้บริหาร

บทนำ

สถานศึกษาคือ สถานที่อบรมสั่งสอนหรือให้การศึกษาอบรมแก่เด็ก ทำหน้าที่เสมือนแทนพ่อแม่ เพราะในสังคมยุคปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และโลกแห่งเทคโนโลยี ดังนั้นครอบครัวไทยจึงมีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยเฉพาะในสังคมเมืองที่มีแนวโน้มต่างจากสังคมชนบท แต่สิ่งที่ยังคงเหมือนกัน คือ ความเป็นครอบครัวเดี่ยว พ่อแม่

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

และโลกแห่งเทคโนโลยี ดังนั้นครอบครัวไทยจึงมีการเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยเฉพาะในสังคมเมืองที่มีแนวโน้มต่างจากสังคมชนบท แต่สิ่งที่ยังคงเหมือนกัน คือ ความเป็นครอบครัวเดี่ยว พ่อแม่ไปทำงานนอกบ้านทั้งคู่ และนิยมจ้างคนเลี้ยงดูลูกแทนที่ให้ญาติมาดูแล ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสังคมอย่างรวดเร็วดังกล่าว ทำให้พ่อแม่จำเป็นต้องนำลูกมาเข้าโรงเรียนมากขึ้น เพื่อช่วยลดปัญหาการ ไม่มีเวลาเลี้ยงดูลูก และโรงเรียน ถือว่าเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่สำคัญ เพราะเป็นสถานที่ที่มีผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาช่วยกันดูแล ทำให้สถานที่นี้มีอิทธิพลและมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก โดยเฉพาะเด็กปฐมวัยช่วงอายุ 3 - 5 ปี ทำให้สถานที่นี้มีอิทธิพลและมีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของเด็ก โดยเฉพาะเด็กปฐมวัยช่วงอายุ 3 - 5 ปีจะช่วยพัฒนาการทางสังคมของเด็ก มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นเพิ่มขึ้น สนใจที่จะร่วมกิจกรรมต่างๆ ในโรงเรียน เด็กจะเรียนรู้กฎกติกา กฎระเบียบต่างๆ ของสังคม การอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังช่วยสนับสนุนให้เด็กได้เรียนรู้ในสิ่งรอบตัวได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นสถานศึกษาจึงเป็นสถานที่ที่สำคัญทางสังคมที่ได้หล่อหลอม คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็กให้เป็นคนดี และเมื่อเด็กอยู่โรงเรียนเด็กจะรับรู้คุณค่าของโรงเรียนที่อบรมบ่มนิสัยและให้ความรู้แก่ตน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545) มาตรา 39 ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหาร งานบุคลากร และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง ซึ่งการบริหารจัดการงานทั้ง 4 ด้าน ล้วนมีความสำคัญและมีความสัมพันธ์กัน แต่การบริหารจัดการงานวิชาการ จัดว่ามีความสำคัญเป็นอันดับหนึ่งในสถานศึกษา เนื่องจากเป็นตัวกำหนดคุณภาพของผู้เรียน ผู้สอน ผู้บริหาร และสถานศึกษานั้น ๆ

ปัญหาที่สำคัญในการพัฒนาสถานศึกษาในปัจจุบัน คือ ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวนหนึ่งที่ขาดภาวะผู้นำทางวิชาการจนทำให้เกิดผลสะท้อนในการจัดการศึกษาปัญหาด้านการบริหารจัดการ การศึกษาในสถานศึกษาที่ขาดประสิทธิภาพ ซึ่งจะเห็นได้ชัดจากเยาวชนไทยยังเรียนโดย ขาดทักษะในการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ แก้ปัญหาด้วยตัวเองไม่ได้ ส่งผลกระทบโดยตรงต่อคุณภาพของการศึกษาโดยรวม ส่งผลกระทบต่อการจัดการศึกษา ทำให้ประสิทธิภาพคุณภาพทางการศึกษาปัจจุบัน ไม่เป็นที่น่าพอใจของหลายฝ่าย เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนตกต่ำเกือบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยเฉพาะวิชาหลักคือ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษาไทย จำเป็นต้องแก้ปัญหาโดยด่วน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 2, 2555, 12)

ผู้บริหารโรงเรียนนั้นจะขาดความเป็นผู้นำทางวิชาการไม่ได้เลย ทั้งนี้เพราะการที่ผู้บริหารจะช่วยให้ผู้บริหารโรงเรียนตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ และกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้เกิดสภาพการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการทำงานของครูและช่วยเสริมพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนไปพร้อมกัน ความสำคัญ อีกประการคือผู้บริหารที่มีภาวะความเป็นผู้นำทางวิชาการจะช่วยสนับสนุนและมุ่งพัฒนามูลฐานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จึงจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของ

หลักสูตร ซึ่งหมายถึงนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จึงเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญประการหนึ่ง ที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณภาพและประสิทธิภาพทางการศึกษา โดยเฉพาะวิชาการของโรงเรียน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ 2554, หน้า 127-128) ซึ่งผู้บริหารจะทำงานเหล่านี้คนเดียวไม่ได้ ดังนั้นครูจึงเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงานในการขับเคลื่อนนโยบายต่างๆจากผู้บริหารเพื่อนำมาใช้ให้เป็นรูปธรรมทั้งด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งงานด้านวิชาการที่ถือว่าเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะทำให้สถานศึกษามีคุณภาพ ดังนั้นความคิดเห็นของครูต่อภาวะความเป็นผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารจึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้บริหารให้สามารถเป็นผู้นำทางวิชาการที่มีคุณภาพได้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ตามแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางวิชาการ ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนทั่วไป ด้านการจัดทำแผนงานด้านวิชาการ ด้านหลักสูตรและการสอน และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อนำไปพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการให้สามารถบริหารงานทางวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพ และดำเนินการให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี โดยจำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ปีการศึกษา 2559 จำนวน 260 คน และ กลุ่มตัวอย่าง ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 155 คน การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย

ด้านเนื้อหา

ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ตามขอบข่ายงานวิชาการ 4 ด้าน ดังนี้ ด้านการวางแผนงานทั่วไป ด้านการจัดทำแผนงานด้านวิชาการ ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดผล ประเมินผล

ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วยแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และ ประสบการณ์ในการทำงาน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ภายใต้องค์ประกอบของงาน 4 ด้าน คือ ด้านการวางแผนทั่วไป ด้านการจัดทำแผนงานด้านวิชาการ ด้านหลักสูตรการสอน ด้านการวัดและประเมินผล แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนความคิดเห็นมากที่สุด ไปหาน้อยที่สุด คือ 5,4,3,2 และ 1 ตามลำดับครอบคลุมเนื้อหา 4 ด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามเพศวิเคราะห์โดยใช้ Independent t – test กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

จากการศึกษาสภาพการดำเนินงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็น ข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถามของการวิจัยความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี มีดังนี้ บุคลากร โดยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีประสบการณ์ทำงาน 11 - 20 ปี มากที่สุด
2. การศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีเพศต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบ ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปราย ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นในด้านหลักสูตรและการสอนมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการจัดทำแผนงานด้านวิชาการ ด้านการวางแผนทั่วไป และลำดับสุดท้ายคือ ด้านการดำเนินการวัดและประเมินผลการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา ในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน ความตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานวิชาการในฐานะที่เป็นงานหลักของโรงเรียน และส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพของผู้เรียน สถานศึกษามีการศึกษาวเคราะห์เอกสารหลักสูตรตามแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ 2551 มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการ การใช้หลักสูตรได้อย่างเหมาะสม มีการประเมินการใช้หลักสูตรสถานศึกษาโดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย และ สถานศึกษาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษาให้ทันสมัยและเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาอย่างต่อเนื่อง ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) กล่าวว่า การบริหารสถานศึกษาตามบทบาทภาระหน้าที่ และงานของผู้บริหารสถานศึกษา งานวิชาการ ถือว่าเป็นงานหลัก ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานวิชาการเป็นงานหลักในการบริหารและมีความเป็นผู้นำทางวิชาการ จะนำโรงเรียนไปสู่ความสำเร็จ ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุภาพ วาทีทอง (2551) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับ มาก และยังสอดคล้องกับมณี ภักเกษม (2543) ศึกษาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเครือคาทอลิกในกรุงเทพมหานคร พบว่าในการวางแผนงานวิชาการ โรงเรียนมีการจัดทำแผนโดยจัดให้มีการสำรวจปัญหาความต้องการจากฝ่ายต่าง ๆ แล้วนำปัญหาเสนอคณะกรรมการวิชาการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลและสถิติเพื่อช่วยกำหนดนโยบาย ส่วนการวางแผนเพื่อจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น การจัดแผนการสอนให้นักเรียนเลือกตามความต้องการนั้น ทางโรงเรียนได้จัดให้สอดคล้องกับอาชีพของคนในท้องถิ่นแล้วจัดแผนการเรียนให้นักเรียนเลือกตามความต้องการของตนเองโดยผู้บริกรจะวางแผน

และกำหนดตัวบุคคลกับรายวิชาที่เปิดสอน โดยมอบหมายให้ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการเป็นผู้รับผิดชอบทั้งนี้ทางโรงเรียนมีการพัฒนาการเรียนการสอน โดยจัดส่งครูเข้ารับการอบรม จัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้ครูใช้ มีการนิเทศภายใน และมีการติดตามผลจากแผนการสอนรายวิชาโดยหัวหน้าหมวด ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนการสอนและผลิตสื่อ งานกิจกรรมนักเรียน การจัดครูเป็นที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนนั้น อาศัยความสมัครใจของครูโดยมีการวิเคราะห์เป้าหมาย และมีการวางแผนการจัดกิจกรรมนักเรียน การวัดและประเมินผลการเรียน ผู้บริหารดูแลให้มีการปฏิบัติไปตามแนวทางที่กำหนดและวิเคราะห์ผลที่ประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน ส่วนการประเมินผลงานวิชาการ ผู้บริหารจัดให้มีการประเมินผลงานวิชาการ โดยรายงานผลเมื่อเสร็จสิ้นงานโครงการ รายงานผลสำเร็จตามโครงการ รายงานผลรวมของแผนและรายงานค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน

สำหรับผลการวิจัยความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน แต่ละด้านมีข้อคิดเห็นดังนี้

ในด้านการวางแผนงานทั่วไปและการวางแผนงานด้านวิชาการโรงเรียนมีการจัดทำแผนโดยจัดให้มีการสำรวจปัญหา ความต้องการจากฝ่ายต่าง ๆ แล้วนำปัญหาเสนอคณะกรรมการวิชาการแก้ปัญหาโดยใช้ข้อมูลและสถิติเพื่อช่วยกำหนดนโยบาย ส่วนการวางแผนเพื่อจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น การจัดแผนการสอนให้นักเรียนเลือกตามความต้องการนั้น ทางโรงเรียนได้จัดให้สอดคล้องกับอาชีพของคนในท้องถิ่นแล้ว จัดแผนการเรียนให้นักเรียนเลือกตามความต้องการของตนเอง โดยผู้บริหารจะวางแผนและกำหนดตัวบุคคลกับรายวิชาที่เปิดสอนโดยมอบหมายให้ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการเป็นผู้รับผิดชอบทั้งนี้ทางโรงเรียนมีการพัฒนาการเรียนการสอน โดยจัดส่งครูเข้ารับการอบรม จัดหาวัสดุอุปกรณ์ให้ครูใช้ มีการนิเทศภายใน และมีการติดตามผลจากแผนการสอนรายวิชาโดยหัวหน้าหมวด ผู้ช่วยฝ่ายวิชาการ และผู้บริหารส่งเสริมให้มีการจัดทำแผนการสอนและผลิตสื่อ งานกิจกรรมนักเรียน การจัดครูเป็นที่ปรึกษากิจกรรมนักเรียนนั้น อาศัยความสมัครใจของครูโดยมีการวิเคราะห์เป้าหมาย และมีการวางแผนการจัดกิจกรรมนักเรียน การวัดและประเมินผลการเรียน ผู้บริหารดูแลให้มีการปฏิบัติไปตามแนวทางที่กำหนดและวิเคราะห์ผลที่ประเมินมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน ส่วนการประเมินผลงานวิชาการ ผู้บริหารจัดให้มีการประเมินผลงานวิชาการ โดยรายงานผลเมื่อเสร็จสิ้นงานโครงการ รายงานผลสำเร็จตามโครงการ รายงานผลรวมของแผน และรายงานค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัช สุเมธพันธ์ (2542) ศึกษาบทบาทการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ผู้นำการใช้หลักสูตร สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5 ตามทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนและครู อาจารย์ พบว่า บทบาทที่ปฏิบัติจริงตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์อยู่ในระดับมากได้แก่ การวางแผนงานทั่วไปและการวางแผนงานด้านวิชาการ การจัดการเรียนการสอนและ วิธีสอนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การจัดอาคารสถานที่ และบริเวณเพื่อเสริมสร้างวิชาการ การใช้สื่อการเรียนการสอนและการใช้ห้องสมุด

ด้านหลักสูตรและการสอน พบว่าโดยภาพรวมและรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แสดงว่าผู้บริหารได้มีการวิเคราะห์สภาพความต้องการต่างๆ เพื่อจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและยังศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของสังคมพร้อมทั้งกำหนดภารกิจไว้อย่างชัดเจนสอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตร ไว้ว่าศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 สาระแกนกลางพร้อมทั้งวิเคราะห์สภาพแวดล้อม จัดทำโครงสร้าง หลักสูตรและสาระต่างๆที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์เป้าหมายและ คุณลักษณะที่พึงประสงค์พร้อมทั้งนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและบริหารจัดการการใช้หลักสูตรให้เหมาะสม มีการนิเทศการติดตามและประเมินผลปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรตามความเหมาะสมผลการศึกษาค้นคว้าสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภานูรัตน์ นันดา และธนินฐา รัชมีเจริญ(2550) ได้ศึกษาเรื่อง “เรื่องความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย” ผลการวิจัย พบว่าการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาในภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมและรายข้อมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ อาจเนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาได้มีการการแต่งตั้งคณะกรรมการวัดประเมินผล พร้อมทั้งส่งเสริม สนับสนุนให้ครูใช้วิธีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริง มีหลักเกณฑ์ในการวัดผลประเมินผลที่เป็น มาตรฐานและมีการควบคุมติดตามการประเมินผลและนำผลการประเมินนั้นมาพัฒนากระบวนการ เรียนการสอน ซึ่งถือเป็นกระบวนการหรือกิจกรรมทางวิชาการที่จะทำให้ทราบว่าการดำเนินกิจกรรม การเรียนการสอนบรรลุผลตามความมุ่งหมายที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใดมีปัญหาที่มีอุปสรรคมีข้อบกพร่อง และมีข้อจำกัดในเรื่องใดอย่างไรอันจะเป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ดีขึ้น กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิกุล ชาวชายโขง (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารวิชาการ ใน โรงเรียนศึกษานารีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 กรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของ ครู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่ม เครือข่ายบึงแก้วทมนางาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 2 จำแนกตาม เพศ พบว่าครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน โดยภาพรวมและราย ด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพในการทำงานของ บุคลากรมากกว่าเรื่องเพศ ส่งผลให้บุคลากรได้รับการกระทำตามความรู้ความสามารถอย่างเท่าเทียมกัน นอกจากนี้ผู้บริหาร ยังมีการบริหารงานที่ให้สิทธิเสรีภาพและโอกาสในการแสวงหาความรู้เท่าเทียมกัน ทั้งบุคลากรหญิงและชาย ส่งผลให้บุคลากรรู้สึกว่าคุณผู้บริหาร มีแนวทางในการบริหารงานต่อบุคลากรต่าง เพศเท่าเทียมกันส่งผลให้ครูที่มีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของ

ผู้บริหารไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเทอดชัย ไสยลักษณ์ และทองม้วน นาเสงี่ยม (2554) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2” ผลการวิจัยพบว่าครูที่มีเพศต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลจากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพลิน จังหวัดกาญจนบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้บริหารงานวิชาการที่มีประสิทธิภาพมีการส่งเสริมให้ครูมีการนิเทศดูแลช่วยเหลือกัน โดยให้ครูที่มีประสบการณ์มากกว่าคอยนิเทศดูแลครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า ส่งผลให้ครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เขียวพา เดชะคุปต์ (2542, หน้า 90) กล่าวว่า การนิเทศการศึกษามีจุดมุ่งหมายที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนการนิเทศ การศึกษาเป็นกระบวนการทำงานร่วมกันระหว่างครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อให้ครูและบุคลากรเหล่านั้นได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ดีขึ้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ เทอดชัย ไสยลักษณ์ และทองม้วน นาเสงี่ยม (2552) ได้ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2” ผลการวิจัยพบว่าครูที่มีอายุต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวางแผนทั่วไป ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การนำผลการปรับปรุงและพัฒนาแผนไปใช้ในการวางแผนปฏิบัติการครั้งต่อไป ฉะนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีการจัดประชุมวางแผนเพื่อนำผลจากการใช้แผนงาน การจัดเก็บข้อมูลการทำงานด้านต่าง ๆ ที่มีความบกพร่องไปแก้ไข ปรับปรุงให้มีความต่อเนื่อง โดยให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการปฏิบัติงาน การวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลการปฏิบัติงานร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้สถานศึกษามีการบริหารงานด้านวิชาการที่มีคุณภาพ

2. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดทำแผนงานด้านวิชาการ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การจัดระบบควบคุมเอกสารหลักฐานผลการเรียน ฉะนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าสถานศึกษาควรมีการจัดเก็บเอกสาร หลักฐานด้านผลการเรียนของผู้เรียนให้เป็นระเบียบ เป็นสัดส่วน ง่ายและสะดวกต่อการค้นหา เมื่อมีการจัดเก็บอย่างเป็นระเบียบและมีความต่อเนื่อง

3. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการด้านหลักสูตรและการสอน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้เป็นไปตามโครงสร้างของหลักสูตร ฉะนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าผู้บริหารและสถานศึกษา ควรบูรณาการเนื้อหาสาระทั้งในกลุ่มเดียวและระหว่างกลุ่มสาระต่างๆ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา และควรมีการจัดประชุมวางแผนเพื่อให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งจะทำให้สถานศึกษาได้มีหลักสูตรสถานศึกษาที่มีคุณภาพ

4. จากผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลการเรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การปฏิบัติตามแผนงานวัดและประเมินผล ฉะนั้นผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่าผู้สถานศึกษาควรมีประชุมเพื่อชี้แจงระบบการการวัดและประเมินผลการเรียนของครู ให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนด โดยมีการสร้างเครื่องมือวัดและการประเมินที่หลากหลายปรับปรุง พัฒนางานการวัดและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การดำเนินการเป็นปัจจุบันและที่สำคัญควรส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง เพื่อจะได้นำผลที่ได้จากการวัดและประเมินผลไปใช้พัฒนาผู้เรียนได้ตามสภาพและความต้องการของผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาค้นคว้าเชิงคุณภาพ และเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตพลอยไพรัตน์ จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อเจาะลึกถึงปัญหา และปัจจัยที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารให้มีประสิทธิภาพยิ่ง ๆ ขึ้นไป

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาล กับ โรงเรียนเอกชน ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ.(2546).หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544.กรุงเทพมหานคร๑:โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2554). วิกฤตคุณภาพโรงเรียนขนาดเล็ก. ค้นเมื่อ 20 เมษายน 2560, จาก

<http://www.kriengsak.com/node/1880>

เทอดชัย ไสยลักษณ์ และทองม้วน นาเสงี่ยม.(2554).ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการใน

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2. วารสารคณะ

ศึกษาศาสตร์,มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- พิกุล ชาวชายโงง. (2553) ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารวิชาการ โรงเรียนศึกษานารีวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 กรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- ภาณุรัตน์ นันดา และธนินฐา รัชมีเจริญ. (2550) ความคิดเห็นของบุคลากรที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเขตอำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย.วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- มณี ภัคเกษม. (2543). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเครือคาทอลิกใน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เยาวพา เดชะคุปต์. 2542. การบริหารและการนิเทศการศึกษาปฐมวัย. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาระบบการพิมพ์.
- วิรัช สุเมธาพันธ์. (2542). บทบาทการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนผู้นำการใช้หลักสูตร สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547) คณะอนุกรรมการปฏิรูปการเรียนรู้. การปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อนุภาพ วาทีทอง. (2551). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตคันนายาว กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.